

UNIDADE 5

Eu faríao se...

Nesta unidade imos decidir que compañeiros poden participar nun reality show.

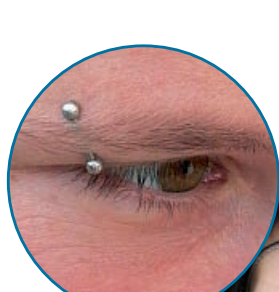
Para iso, imos aprender:

◆ a dar consellos ◆ a evocar situacións imaxinarias: **se fose, estívese...**
+ pospretérito ◆ a opinar sobre accións e condutas ◆ a expresar desexos ◆
algúns usos do pospretérito ◆ o pretérito imperfecto do subxuntivo de **ser**,
estar e **poder**

1. UNHA MODA DE AGORA?

A. Gústanche as tatuaxes? E os *piercings*? En que partes do corpo che parecen máis bonitos?

- A min gústanme os do embigo.
- o Pois a min parécenme horrorosos.

A CELLA

O LABIO

AS COSTAS

A LINGUA

O EMBIGO

A ORELLA

O PESCOZO

O OMBREIRO

A PERNA

O BRAZO

O NARIZ

B. Que sabes sobre a orixe dos *piercings* e das tatuaxes? En que culturas se fan ou se fixeron estas prácticas?

- Os piratas levaban pendentes, non?
- o Si, e creo que algúns indíxenas do Amazonas tamén.

C. Agora, le este artigo sobre a historia das tatuaxes e dos *piercings*. Logo, comenta cos teus compañeiros que cousas te sorprenderon máis.

PIERCINGS E TATUAXES

Durante milleiros de anos, diferentes culturas de todo o mundo adornaron os seus corpos por moitos e variados motivos. Os soldados romanos, por exemplo, facían *piercings* no peito como mostra de virilidade e lealdade ao emperador. Os antigos maias perforaban a lingua con propósitos espirituais, os cazadores dalgunhas tribos do Amazonas atravesaban o nariz con ósos de animais e as tribos da Polinesia agasallaban os seus xefes con tatuaxes que simbolizaban o seu status na comunidade.

Lembra

Se queres seguir esta moda e facer un *piercing* ou unha tatuaxe, recomendámosche que acudas a un profesional. Non te poñas en mans de xente inexperta porque non adoitan usar métodos de esterilización adecuados nin materiais homologados polas autoridades sanitarias. Neste tipo de prácticas existe o risco de reaccións alérxicas e de contraer enfermidades graves, polo que toda precaución é pouca.

A partir do século XV esta práctica popularizouse entre mariñeiros, aventureiros e membros de grupos sociais marxinais, o que provocou unha actitude de rexeitamento en diversas culturas, como a occidental. O capitán Cook, na súa primeira viaxe á Polinesia en 1796, observou que os indíxenas pintaban os seus corpos, introducindo tinta de cor negra baixo a pel. Os mariñeiros de Cook quedaron fascinados polo *tatau* polinesio e, deste xeito, empezou a tradición universal da tatuaxe mariñeira e militar. Tamén en Xapón, no século XVIII, houbo un florecemento da tatuaxe decorativa tras estar prohibida durante máis de dous séculos.

A tatuaxe moderna data de 1880, cando o tatuador neiorquino Samuel O'Reilly deseñou a primeira máquina eléctrica para practicalo. Este aparato seguiu utilizándose ata a actualidade, aínda que sufriu varias modificacións para facilitar e mellorar os resultados.

A palabra *piercing* vén do inglés *pierce*, que significa 'furar'. Trátase, como vimos, dunha práctica milenaria que se realiza en todas as partes do corpo: cellas, lingua, labios, nariz, orellas, mamilas, embigo, pene, clítoris etc. Tanto o *piercing* como a tatuaxe foron nos últimos anos un símbolo de rebeldía social. Con todo, o feito de que cada vez haxa máis xente que os leva fai que se estean convertendo en, simplemente, unha moda.

- Eu non sabía que os romanos se facían piercings.
- Pois eu pensaba que...

2. E TI, FARÍALO?

A. Vas escoitar estas catro persoas falar sobre os *piercings* e sobre as tatuaxes? A quen corresponde cada unha das opinións?

- ☐ Se non fose tan maior, poría un.
- ☐ Eu nunca faría unha.
- ☐ Encántame, teño unha.
- ☐ Eu só o faría nunha parte moi discreta do corpo.

B. Comenta cun compañeiro con quen estás máis de acordo.

- Eu penso que con Sara...

3. O POSPRETÉRITO

A. Lembras como se conxuga o pospretérito? Completa as formas que faltan.

Verbos regulares			
	ESTUDAR	ENTENDER	VIVIR
(eu)	estudaría		
(ti)		entenderías	
(el/ela/vostede)			viviría
(nós)	estudariamos		
(vós)		entenderíades	
(eles/elas/vostedes)			vivirían
Verbos irregulares			
	DICIR	FACER	
(eu)	diría		
(ti)		farías	
(el/ela/vostede)			
(nós)	diríamos		
(vós)		fariades	
(eles/elas/vostedes)			

B. Fíxate nestes pares de frases e discute cun compañeiro as diferenzas ou matices de significado entre elas. Podedes imaxinar situacións nas que se poderían dicir?

- a. Que fame teño! Vou comer un bocadillo.
b. Que fame teño! Comería un bocadillo.
- a. Eu non vivo nunha cidade porque non soporto o ruído.
b. Eu non viviría nunha cidade porque non soporto o ruído.
- a. Non me parece un bo traballo. Eu non o aceptarei.
b. Non me parece un bo traballo. Eu non o aceptaría.
- a. Gústache ir de excursión á montaña?
b. Gustaríache ir de excursión á montaña?
- a. Os médicos deben dedicarlles tempo aos seus pacientes.
b. Os médicos deberían dedicarlles tempo aos seus pacientes.
- a. Poderías pasar a recollerme en coche o sábado?
b. Pasas a recollerme en coche o sábado?
- a. Non deberías saír á rúa.
b. Non debes saír á rúa.

C. Das frases anteriores con pospretérito, cal corresponde a cada un dos seguintes usos?

Suxerir.....	☐
Propor.....	☐
Evocar situacións imaxinarias.....	☐
Aconsellar.....	☐
Expresar desexos difíciles.....	☐
Opinar sobre accións e condutas.....	☐
Pedir con cortesía.....	☐

4. CONSELLOS

A. Relaciona cada un destes problemas con cadansúa solución e descubrirás diferentes maneiras de dar consellos e recomendacións.

Problemas
- Pois eu marchó, que non podo perder o autobús. Quedei con Aurora na outra punta da cidade e xa vou con atraso! - Vou estar en Lugo por primeira vez esta fin de semana e non sei que facer por alí. Ti viviches nesa cidade, non? Que me recomendas? - Ultimamente non podo durmir pola noite. Vivo nunha rúa que parece unha autoestrada. Hai tanto ruído! - Hai máis dunha semana que teño unha dor de cabeza horrible... Pensaba ir ao médico mañá pola tarde. - Mañá teño convidados para comer e aínda non sei que preparar. - Teño que mercar un coche se quero seguir neste traballo. Pero é que non teño diñeiro e xa pensei en pedir un crédito ao banco, pero non sei... - Este mes teño dous exames. Se os suspendo, terei que repetir o curso. - Vou estar en São Paulo só unha semana e hai tantos lugares que quería visitar...
Solucións
Por que non pos aquelas ventás de vidro dobre? Eu de ti, non lle daría máis voltas. Total, valo pagando aos poucos e xa está. Eu, no teu lugar, non deixaría de ir a Santos. Ten uns xardíns impresionantes ao longo de toda a praia. A min encantoume. Recoméndoche, sobre todo, que deas un paseo pola muralla, visites a catedral e probes o polbo no Mesón da Cova. - Pois deberías quedar na casa e estudar un pouco máis, no canto de saír tanto. - Oi, pois eu collería un taxi. A estas horas hai moito tráfico e poucos autobuses. - Pois eu, se estivese no teu lugar, iría agora mesmo. Coa saúde non se xoga! Poderías facer unha paella, por exemplo. Non é nada complicado e sempre gusta.

B. Que tempos verbais acompañan estas estruturas?

- Eu, no teu lugar, **pospretérito**.....
- Se estivese no teu lugar,
- Eu de ti,
- Eu
- Deberías
- Poderías
- Recoméndoch que
- Por que non

Outros usos do pospretérito

En galego, empregamos o pospretérito para varias cousas: expresar desexos difíciles de realizar, aconsellar, pedir con cortesía que alguén faga algo, evocar situacións imaxinarias, opinar sobre accións e condutas...

- Morro coa sede! **Bebería** un litro de auga.
- **Deberías** ir ao médico. Tes moi mala cara.
- **Poderías** achegarme ao supermercado en coche?
- Se fose millonario, **compraría** un iate.
- Eu nunca **faría** unha tatuaxe.

Aconsellar/Suxerir

DEBERÍAS/PODERÍAS + INFINITIVO

- Hoxe é o voso aniversario de voda, non? Pois **deberías** facerlle un regalo moi bonito á túa muller. **Poderías** regalarlle unha viaxe, por exemplo.

POR QUE NON + PRESENTE DE INDICATIVO?

- Por que non **aforras** un pouco e **mercas** un coche?

EU, NO TEU LUGAR/SE ESTIVISE NO TEU LUGAR/EU DE TI/EU + POSPRETÉRITO

- **Eu, no teu lugar**, asinaría o contrato agora mesmo.
- **Eu, se estivese no teu lugar**, buscaría outro traballo.
- **Eu de ti**, aceptaría esta proposta.
- **Eu** non lle diría nada. Total, nunca escoita os demais.

RECOMÉNDOCHE/LLE/VOS/LLES, SUXÍROCHE/LLE/VOS/LLES, ACONSÉLLOCHE/LLE/VOS/LLES + PRESENTE DE SUBXUNTIVO

- **Recoméndoche que** probes o arroz con lumbricante. Está boísimo!
- **Suxírolle que** tome unhas clases de condución antes do exame.
- **Aconséllolos que** non o molestedes moito hoxe. Non se encontra moi ben.

Opinar sobre accións e condutas

- Mira a saia que leva esa rapariga! Eu nunca **poñería** algo así.
- Os bares da miña rúa pechan ás catro da madrugada.
- Arre demo! O concello **debería** facer algo.

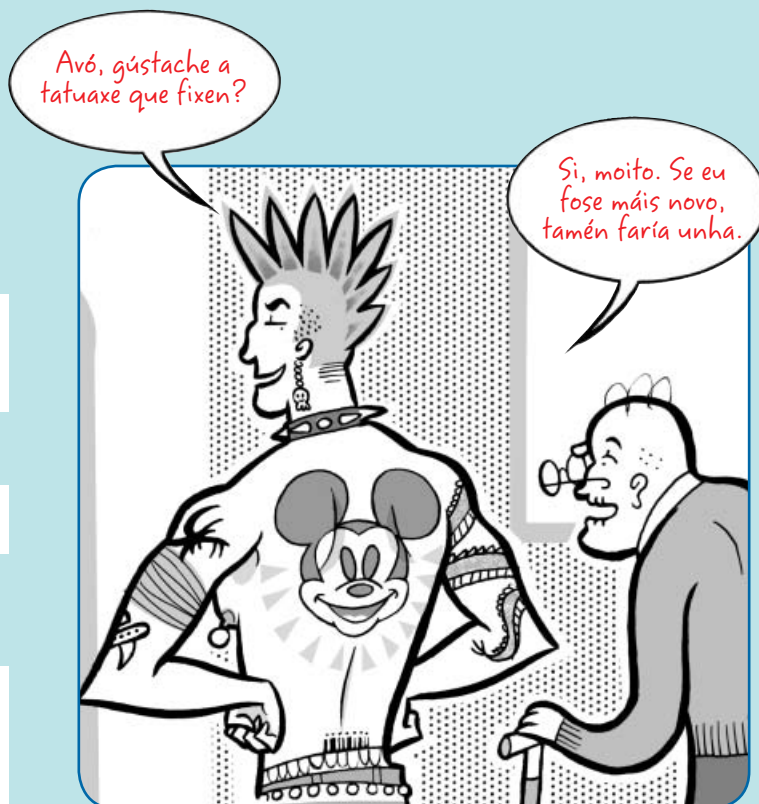
Evocar situacións imaxinarias

POSPRETÉRITO

- En que lugar do mundo **vivirías**?
- Eu, en África do Sur.

SE + PRETÉRITO IMPERFECTO DE SUBXUNTIVO, POSPRETÉRITO

- **Se tivese** máis cartos, **viaxaría** moi a miúdo.

Expresar descoñecemento

Ante informacións que descoñeciamos, empregamos as expresións **non sabía que/cría que/pensaba que** + copretérito (para feitos presentes) ou antepretérito (para feitos pasados).

- Bego! Que sorpresa! **Non sabía que estabas** aquí.
(= **está** aquí)
- Hoxe comín con Maura.
- Con Maura? **Pensaba que marchara** onte.
(= non **marchou**)

PRETÉRITO IMPERFECTO DE SUBXUNTIVO

	SER/IR	ESTAR	PODER
(eu)	fose	estivese	puidese
(ti)	foses	estiveses	puideses
(el/ela/vostede)	fose	estivese	puidese
(nós)	fósemos	estivéssemos	puidéssemos
(vós)	fósedes	estivésedes	puidésedes
(eles/elas/vostedes)	fosen	estivesen	puidesen

5. SE FOSE...

A. Pensa nun personaxe famoso e imaxina un final para estas frases. Ocorrénseche outras?

Se fose un animal, sería...

Se fose unha flor, sería...

Se fose un país, sería...

Se fose unha música/
canción, sería...

Se fose un libro, sería...

Se fose unha película,
sería...

B. Agora, os teus compañeiros vanche facer preguntas para descubrir de quen se trata.

- Se fose un animal, cal sería?
o Un tigre.

6. O HOME INVISIBLE

A. Imaxina que podes ser invisible durante un día. Que cousas farías? Escríbeo.

- Eu entraría na casa de alguén e miraría nos caixóns, despois lería as mensaxes...

B. Agora contállelo aos teus compañeiros. Quen de vós aproveitaría mellor o día? Decidídeo entre todos.

7. POBRE MANUEL

A. Manuel está preocupado porque ultimamente a súa filla Laura, de 15 anos, cambiou bastante. Le o que lle comenta a un amigo seu.

"Xa non quere falar con nós. Sempre está de mal humor e, ademais, perdeu o interese polos estudos. Estamos desesperados!"

"Antes tiñamos moi boa relación e faciamos moitas cousas xuntos. Viña de vacacións coa súa nai e comigo, íamos ao cine... pero este ano cambiou moitísimo!"

"Chega moi tarde todos os días. As fins de semana pásaa na casa dunha amiga que non coñecemos. E aínda por riba, sae cun grupo de amigos que non nos gusta nada."

B. Escoita os consellos que lle dan a Manuel diferentes persoas e toma nota do que lle din.

1. Unha amiga

2. Un amigo

3. A súa psicóloga

4. O seu irmán

C. Con quen estás máis de acordo? Que cres que debe facer Manuel? Coméntao cos teus compañeiros.

- Eu non creo que a psicóloga teña razón; eu creo que a rapaza necesita máis normas que os pais non lle dan, deberían...

8. PARTICIPARÍAS NUN REALITY SHOW?

A. As cadeas de televisión teñen diferentes concursos, cales cres que son os máis famosos? Algunha vez pensaches en participar nalgún? Coméntao cos teus compañeiros.

B. Nalgúns programas-concurso, os participantes teñen que convivir e gañar a simpatía dos telespectadores. Un deles é *Unha casa para ti*.

Seis parellas péchanse nunha casa que está en construción durante tres meses. Os concursantes teñen que acabar de construír a casa: pintar as paredes, facer o xardín, colocar as ventás etc. Telega2 retransmite o programa as 24 horas do día. Cada dúas semanas, por votación popular, unha parella abandona a casa. A última parella gaña a casa.

C. Cántalle á clase se cres que o teu compañeiro podería participar nun programa deste tipo. Xustifica a túa resposta.

D. Agora, en parellas, imaxínade como podería ser un dos seguintes programas (ou outros). Tedes que decidir como funciona o concurso, onde se desenvolve, cal é o premio etc. Tamén podedes elaborar un cuestionario para a selección de concursantes.

A torre de BABEL

NUNHA PALLOZA
NO CEBREIRO

Son mariñeiro

Bo Camiño!

**VIVIR NUN PISO
DE ESTUDANTES**

Pechados na coziña

E. Agora, buscade outra parella e entrevistádea para saber se poden participar no voso concurso. Ao final, cada grupo informa a clase dos resultados.

Unha casa para ti

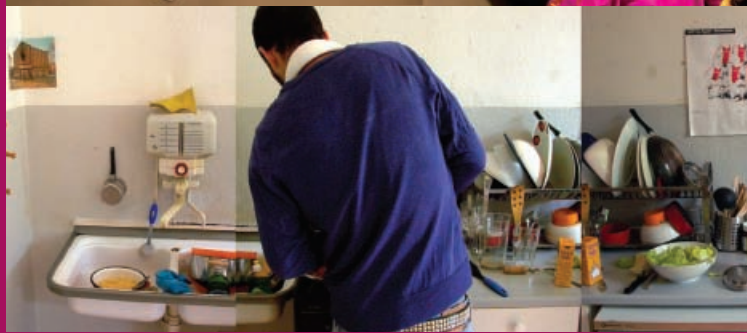
www.telega2.com/unhacasaparati

TeleGA2

Cuestionario:

- ☐ Daríaslle un bico á túa parella diante dunha cámara?
- ☐ Poderías pasar tres meses sen ver a túa familia e amigos?
- ☐ Serías quen de espirte diante das cámaras?
- ☐ Atreveríaste a subir a un tellado para amañar unha antena?
- ☐ Saberías preparar comida para unha ducia de persoas?
- ☐ Estarías disposto a falar das túas intimidades diante de todo o país?
- ☐ Durmirías no mesmo cuarto coa túa parella e outras cinco parellas máis?
- ☐ Serías quen de convivir durante tres meses con alguén con quen non te levas ben?

9. RUTA XACOBEO

A. Comenta co teu compañeiro o que sabes do Camiño de Santiago. O seguinte texto axudaráche a saber algo sobre el.

Dende comezos do século XII, Santiago de Compostela foi, e aínda é, lugar de peregrinación para as persoas que tiñan como fin a visita do sepulcro do Apóstolo Santiago o Maior. As orixes remóntanse a catro séculos antes, cando se difunde a noticia de que en Compostela descansan os restos do Apóstolo.

A partir dese momento comezan as visitas dende diferentes puntos de Europa, que acadan o seu esplendor na Baixa Idade Media. O Camiño de Santiago convértese deste xeito nun dos elementos fundamentais na cohesión relixiosa, política e cultural de Europa, cuxa expresión artística máis representativa neses séculos é o románico, que adorna todo o camiño con importantes mostras desta arquitectura.

A Ruta Xacobeo vaise consolidando e constitúe un auténtico fito na Europa medieval, tanto que xorden manuscritos que axudan ao peregrino a realizar o seu periplo. Por exemplo, o *Codex Calistinus*, datado do século XII e conservado na Catedral de Santiago, unha guía para peregrinos que en nada envexaría as actuais: contén información de rutas, consellos e ata as obras de arte e os costumes locais cos que o viaxante se podía atopar.

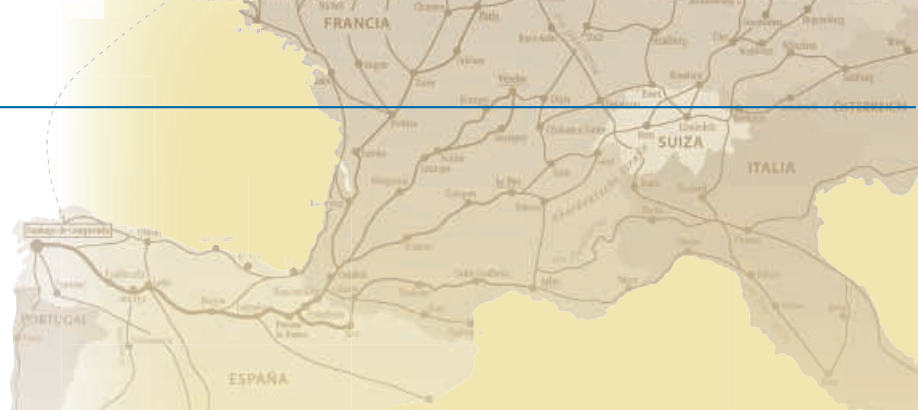

Arquivo da Catedral de Santiago de Compostela; *Liber Sancti Iacobi* ou *Códice Calistino*; fol. 1°. CF 14

Despois de moitos anos de declive, no último decenio do século XX, o Camiño volveu recuperar o esplendor de antano e persoas de todas as partes do mundo percorren as diversas rutas que conflúen en Compostela cun obxectivo común: a Catedral de Santiago. En bicicleta, a pé ou en cabalo, son moitos os peregrinos que realizan o camiño por unha motivación relixiosa, espiritual, cultural, turística ou ata por lograr un reto persoal. Para acreditar que se realizou, a Catedral de Santiago expídelle un certificado oficial—a Compostela—a todos aqueles que percorreron 100 km do Camiño a pé ou a cabalo, ou 200 en bicicleta.

B. Fixeches algunha vez o Camiño de Santiago? Comparte a túa experiencia coa clase. Se non foi así, fáíalo? Comenta co compañeiro se che parece unha experiencia atractiva.

A tradición xubilea (a renovación espiritual) conserva varios rituais que seguen a meirande parte dos peregrinos: pasar polo Pórtico da Gloria, abrazar a imaxe do Apóstolo ou pasar pola Porta Santa. Só que este último acto só pode ser realizado en Ano Santo, é dicir, aqueles en que o 25 de xullo –festividade de Santiago e Día de Galicia– coincide en domingo. Nese ano a Porta Santa ábrese o 1 de xaneiro e péchase o 31 de decembro ata o seguinte ano santo. Así como durante todo o ano, pero especialmente en festividade santa, constitúese o rico mosaico de culturas que conflúen en Santiago perpetuando as raíces antropolóxicas do Camiño.

CONSELLOS PARA FACER O CAMIÑO

Antes de iniciar a marcha:

- Facer un sinxelo recoñecemento médico.
- Adestrarse camiñando, durante algúns días sucesivos, distancias cada vez maiores.

Vestido e calzado para a marcha:

- A vestimenta debe ser folgada e transpirable, para evitarmos os frecuentes rozamentos que producen a dermatite de contacto, sobre todo na parte interna das coxas. Ademais débese levar roupa adaptada á climatoloxía da época na que se realice a peregrinación. Cómpre non esquecer un sombreiro para evitarmos as insolacións.
- O calzado é fundamental. Debe ser bota que abraza o nortello, pois os camiños son irregulares, para evitar as escordaduras que poderían obrigarnos a suspender a marcha. Ademais de ser alta, a bota debe ser impermeábel e transpirable, para evitar os problemas derivados da sudación do pé, como as ampolas e as micoses.
- Complemento do calzado son os calcetíns, de la ou similar, que se deberán cambiar a miúdo.

Outras recomendacións:

- Levar unha caixa de primeiros auxilios.
- Se se viaxa de noite, usar reflectores.
- Circular sempre pola cuneta do lado esquerdo.
- Evitar crear grupos ou amorearse na calzada.
- Facer sempre caso das recomendacións da Garda Civil, da policía, de protección civil e de Cruz Vermella.
- Manter a limpeza dos locais e lugares de acampada e procurar ser respectuoso e amábel coa poboación. Hai que valorar e apreciar o esforzo das persoas que atenden os albergues.

adaptado de www.xacobeo.es